

ननुतवबंधवोयदवः पुत्राश्चपांडवाः शूराःसमर्थाश्च तत्किंकार्पण्यंभाषसेअतआह केवयमिति यर्हिभवतोऽदर्शनंयदात्वमस्मान्नपश्यसि तदा
 नामरूपाभ्यां नाम्नाविख्यात्यारूपेणसमृद्ध्याच यदुभिःसहिताः पांडवानामकेवयं नकेपि अतितुच्छादित्यर्थः लृषीकाणामीशितुर्जीवस्याद
 र्शनेयथानकिंचिन्नामचरूपंचतद्वत् ॥ ३८ ॥ किंच यथेदानीमियमस्मत्पाल्याभूमिः स्वैरसाधारणैर्वज्रांकुशादिभिर्लक्षणैर्विलक्षितैश्चिन्हितैस्त्व
 त्पदैरंकितासतीभाति तत्रतदात्वयिनिर्गतेसति नशोभिष्यते ॥ ३९ ॥ अपिच इमेजनपदादेशाःस्वद्धाः सुसमृद्धाःसंतः ॥ ४० ॥ गमनेपांडवा
 नामकुशलम् अगमनेचयादवानामित्युभयतोव्याकुलचित्तासती तेषुस्नेहनिवृत्तिप्रार्थयते अथेति विश्वेशेत्यादिसंबोधनानि स्नेहच्छेदेसामर्थ्य

केवयंनामरूपाभ्यांयदुभिःसहपांडवाः ॥ भवतोऽदर्शनंयर्हिलृषीकाणामिवेशितुः ॥ ३८ ॥ नेयंशोभिष्यतेतत्र
 यथेदानींगदाधर ॥ त्वत्पदैरंकिताभातिस्वलक्षणविलक्षितैः ॥ ३९ ॥ इमेजनपदाःस्वद्धाःसुपक्वौषधिवीरुधः ॥
 वनाद्रिनद्युदन्वंतोत्येधंतेतववीक्षितैः ॥ ४० ॥ अथविश्वेशविश्वात्मन्विश्वमूर्तेस्वकेषुमे ॥ स्नेहपाशमिमं
 छिंधिदृढंपांडुषुवृष्णिषु ॥ ४१ ॥ त्वयिमेऽनन्यविषयामतिर्मधुपतेऽसकृत् ॥ रतिमुद्वहतादद्वागंगेवौघमुदन्वति
 ॥ ४२ ॥ श्रीकृष्णकृष्णसखवृष्णयूषभावनिधुग्राजन्यवंशदहनानपवर्गवीर्य ॥ गोविंदगोद्विजसुरार्तिहरावता
 रयोगेश्वराखिलगुरोभगवन्नमस्ते ॥ ४३ ॥ सूतउवाच पृथयेत्यंकलपदैःपरिणूताखिलोदयः ॥ मंदंज
 हासवैकुण्ठोमोहयन्निवमायया ॥ ४४ ॥

ख्यापनाय दृढंसंतम् ॥ ४१ ॥ ततःकिमतआह त्वयीति अनन्यविषयास
 तीमेमतिः रतिमुद्वहतात् अनवच्छिन्नांप्रीतिकरोत्वित्यर्थः ओघंपूरम् यथागंगाप्रतिबंधनगणयति एवंमतिरपि विघ्नान्मागणयत्वितिभावः ॥ ४२ ॥
 एवमभ्यर्थ्यपुनःप्रणमति हे श्रीकृष्ण तेनमः उपकाराननुस्मरंतीबहुधासंबोधयति कृष्णसखअर्जुनस्यसखे वृष्णीनामृषभश्रेष्ठ अवन्यैभूम्यैद्रुह्यं
 तियेराजन्यास्तेषांवंशस्यदहन एवमप्यनपवर्गवीर्य अक्षीणप्रभाव गोविंद प्राप्तकामधेनैश्वर्य गोद्विजसुराणामार्तिहरोऽवतारोयस्येति ॥ ४३ ॥
 कलानिमधुराणिपदानियेषुतैर्वाक्यैःपरिणूतोऽखिलउदयोमहिमायस्यसः पुस्तुतावित्यस्मात् परिणुतेतिवक्तव्येदीर्घश्छंदोऽनुरोधेन मंदमीषत् न
 स्यहासएवमाया वक्ष्यतिहि हासोजनोन्मादकरीचमायेति ॥ ४४ ॥